

[Rager.]

Aftale, som Organisationen har erklæret at den kan acceptere, og dermed maa saa den Sag være sluttet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at gøre Frederiksberg til Mønster her inde, maa jeg sige: Nej, det kan vi ikke gøre! Men det maa være meget ubehageligt, naar man paa et politisk Grundlag fra et Parti, der indtil for kort Tid siden rummede Frederiksberg Børgmester i sin Rigsdagsgruppe, og som i Dag rummer den normgivende Raadmand i sin Gruppe, rejser et Spørgsmaal her inde med den Vægt, som man gør det her, og man saa faar at vide: Dér, hvor I har Ansvaret, hvor I kunde have gjort det samme, har I undladt at gøre det. (*Christmas Møller*: Det kritiseres jo!). Jeg kritiserer ikke, at de ikke har gjort det. Jeg synes, det vilde være forkert at gøre det paa Frederiksberg, som jeg synes, det er forkert at gøre det her. Men naar vi er enige om det, er det ogsaa forkert at rejse Spørgsmaalet her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg synes, man har Lov til at sige, at det maa være naturligt her i denne Sal i Hovedsagen at tale om, hvad Staten vil gøre. Men det kan jo kun interessere mig at høre, hvad der blev fremdraget af det ærede Medlem Hr. Bindslev, idet han som Københavns Borgerrepræsentant oplyste, at nu vilde man betale Overarbejde. Jeg er virkelig saa ubeskeden at tro, at jeg personlig har haft en væsentlig Andel i, at det sker, idet jeg her i Salen paa det voldsomste angreb netop Københavns Kommune, fordi den ikke gjorde det, og det ærede Medlem Hr. S. Munk, som dengang var til Stede i Salen, havde ikke noget at skulle have sagt. Men nu bliver der altsaa handlet, og jeg tror at turde slutte af denne Debat, at ogsaa i denne Sag vil der snart blive handlet. Jeg tror simpelt hen ikke, at den sidende Regering med dens Flertal tør lade være at handle, jeg tror, at de vil blive nødt til at handle, inden der er Sygeplejersker nok til de 8 Timer. Dette Resultat af Dagens Debat kan jo selvfølgelig kun fylde mig med Tilfredshed, og saa maa jo ellers enhver have sin Mening om denne Sag. Jeg er forvisset om, at Sygeplejerskerne selv kan nok finde ud af, hvor Sandheden ligger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Det ærede Medlem Hr. Rager synes at mene, at vi ikke virkelig har nogen Alvor bag ved vort Krav om, at Sygeplejerskerne skulde have Betaling for Overarbejde. Jeg minder i den Anledning om den Debat, vi havde om Forbud mod Overarbejde, hvilken Harme der var mod Arbejdsgivere, der vilde kræve Overarbejde, for det var unødvendigt. Men her staar vi altsaa over for en Arbejdsgiver, nemlig Staten, der siger: Selv om vi kræver Overarbejde, og det kan være nødvendigt, vil vi ikke betale det.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Fr. Andersen): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har ganske utvivlsomt sagt det rigtige i Dag, da han erklærede, at det var muligt, at de Konservative, dengang Sagen blev forelagt, ikke havde været vaagne. Det vil sige oversat, at de har sovet paa det Tidspunkt, da Resultatet forelaa af en Forhandling, og da der med Tilslutning fra alle politiske Partier kom en Overenskomst gaaende ud paa, at man skulde nedsætte den hidtil gældende Arbejdstid fra 10 Timer til 9 Timer for Dagtjeneste og 8 Timer for Nattjeneste. Saaledes er Forholdet. Der er jo ogsaa andre Ting, der tyder paa, at de Konservative sliber sig en Skraber imellem, i alt Fald det ærede Medlem Hr. Korsgaard, thi ellers havde han ikke været udsat for, at hans ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Bindslev, skulde staa op og gendrive det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser om, at Københavns Kommune var en daarlig Arbejdsgiver.

Nej, tager vi rent sagligt paa Spørgsmaalet, er Forholdet dette, at der har været en Forhandling, og der er afsluttet en Overenskomst; og efter denne Overenskomst retter alle Parter sig, indtil ny Forhandling og ny Overenskomst foreligger. Jeg kan udmærket godt forstaa, at Sygeplejerskerne, der engang har givet Tilslutning, heller ikke under den Forhandling, der nylig var i Finansudvalget, har ytret sig for en Overarbejdsbetaling, thi det, som Sygeplejerskerne sætter ind paa, og med Rette, er at naa frem til en Nedsættelse af Arbejdstiden til 8 Timer, og derfor vil de ikke stabilisere den længere Arbejdstid med at gøre den tillokkende for nogen ved, at der skal ydes Betaling for den. Man kan ikke og man bør ikke, naar man rører ved dette Spørgsmaal, tage en eller anden tilfældig valgt Gruppe ud og handle derfra, nej, det